

Ecclesia Calatina, per antiquum & paucis in Germania & Gallia notum, sacrarum imaginum usum obseruat, per quem accuratissimè comprobare videtur, Imagines, hunc quoq; in finem, in cœtu fidelium afferuari, vt Laicorum libri existant. Nam Septimanæ sanctæ, sabbato sancto, dum in eminenti Cathedralis Ecclesiæ loco, in quo Euangelium decantari solet, Prophetæ decantantur, statim, prophetica lectione una finita, ad plebem fidelem in Ecclesia collectam, à sacrorum ministro, codem ex loco depicta explicatur, & euoluitur charta, imaginum & colorum varietate ad viuum expressa, eadem ipsam prophetæ historiam, quam Canonicus iam antè decantarât, representans. Ita, vt duodecim prophetis decantatis, duodecim picturæ inter se connexæ, & baculo complicatae, sensim in imum euolutæ, fideli populo spectandæ propositæ, duodecim prophetias, quasi viua voce populo explicitæ, & interpretentur. Fuit etiam in eadem Ecclesia consuetudo vetustate comprobata, vt die Iouis sancto, quando Mandatum Domini de more, & ritu maiorum celebratur, in Sacello S. Trinitati nuncupato, Altare concavum trium digitorum altitudine, trium pedum latitudine, sex verò longitudine, vnius Cadi capax, vino impleretur, quod fideles in Cathedrali Ecclesia pietatis ergo congregati, interea temporis exhaudiebant, dum absoluto Mandato, duodecim pauperum pedes ab Episcopo lauarentur. Et tenuit Ecclesia hanc consuetudinem usque ad Concilium Tridentinum, cui tunc, non sine communi Cuium dolore, derogatum.

Ornamento, quo duratoro Ecclesia Calatina cōdecoratur Octauij Mirti Frangipanij Antistitis sui virtutib. & nullis non seculis laudanda prudentia, qui nomine Sumi Pontificis Gregorij XIIII. Ciuitatē Bononiā bonis legibus gubernauit. A Sixto deinde quinto, ad superiorem & Inferiorem Germaniam omnesq; Belgij Provincias, eo tempore, cū potestate Legati de Latere, destinatus est Nuncius, quo periculosisissimo bello præcipua Nunciature suæ loca ardebant. In qua quidem functione octauum in annum Coloniae potissimum resedit, & tanta maturitate, grauissima Rei Christianæ publ. negotia administrauit, vt Serenissimis & Reuerendissimo, Principi Electori Coloniensi Ernesto, Bauariæ Duci, Parmensi Duci, Senatui Coloniensi & universo demum Clero gratissimus fuerit. Post, ob virtutem & merita à Clemente VIII. ad Episcopatum Tricaricensem electus, magnum sui desiderium apud omnes reliquerit; quando ab eodem Pontifice ad grauiora pertractanda negotia, ad Archiepiscopos Electores, ceterosq; Germaniæ Principes, alegatus peregriquam ibi operam Religioni & Clero restaurando præstat. Tanti certè temporis residentia, & rerum usu ele-

ganter cultus, de Coloniensis Ecclesiæ statu accuratè informatus, opus eruditum conscripsit, de

Ecclesiastica illius Ecclesiæ & Cleri Reformatione; quod, vt ad communem &

publicam utilitatem in lucem prodeat, omnibus votis optandum.